

**Bu kitabın geçtiđi kasabada
her Őey m¼mkin.
Kediler konuŐur,
yıldızlar y¼zer,
kuŐlar okula gider...**

EVVEL ZAMAN İÇİNDE

Evvel zaman içindeymiş, kalbur saman içindeymiş. Dağlar ormanlı, dereler yemyeşil, balıklar mutlu, masallar çokmuş.

Leyla, çok uzaklardan gelen kedisi Leya'yı, kasabanın gezilip görülecek yerlerinde dolaştırıyormuş. Leya artık orada yaşayacağı için, her yanı öğrenmeyi çok istiyormuş.

Masal vaktin birinde,
Leya ile Leyla, kasabadaki Açık Hava
Müzesi'ne gitmeye karar vermişler.
Leyla'nın dedesi orada çalışıyormuş.
Leyla, dedesi ve Leyla birlikte yola
düşmüşler. Az gitmişler, uz gitmişler,
adım adım yürümüşler, yokuş yukarı
tırmanmışlar, Açık Hava Müzesi'ne
varmışlar.

Müze, kasabanın en yüksek tepesindeki büyük alandaymış. Tepeye ulaştıklarında nefes alıp dinlenmişler. Rüzgâr Leyla'nın örgülü saçlarındaki kurdeleleri savuruyormuş.

Bu müzenin pek çok ziyaretçisi olurmuş.

Girişte bilet almamışlar çünkü kedilerle çocuklar oraya biletsiz girebilirmiş.

Taştan yapılmış kemerli kapıdan geçmişler. Doğan güneşin ilk ışığı her zaman oraya düşermiş. Kapının üstünde, “Kasabamız Kültürüne Sahip Çıkıyor” yazılıymış.

“Ben işimin başına gidiyorum. Siz istediğiniz kadar dolaşın. Karnınız acıkırsa yanıma gelirsiniz, sizi ağırlarım” demiş Leyla'nın dedesi. Yanlarından ayrılmış.

